

Tâm tình một hồi thì Khánh cũng nhìn ra trời cũng đã trưa . Giờ làm thì cũng đã trễ rồi nên bèn nói tiếp .

- Thôi em dậy tắm rửa lại đi rồi anh đưa em đi ăn gì đó . Sau đó anh chở em tới quán tối qua lấy xe cho em .
- Dạ em biết rồi , Khánh à , em vẫn tưởng mình đang mơ đó anh .
- Em không mơ , đây đều là sự thật hết . Thôi em dậy đi , còn nói nữa là sẽ rửa luôn đó .
- Dạ vậy để em đi liền .

Linh bước xuống giường gom quần áo của mình dưới đất rồi vào nhà vệ sinh . Khánh bây giờ mới chịu quay tìm điện thoại của mình trong túi quần trên đầu giường . Mở ra anh mới biết nó đã hết pin từ bao giờ . Mới chiều qua còn hơn 70% mà bây giờ đã tắt ngúm trong khi anh không xài gì . Thiết nghĩ chẳng lẽ My đã thức gọi anh suốt đêm qua hay sao . Nghĩ vậy nhưng anh cảm thấy không có chút gì xót thương cho My cả . Anh nhìn điện thoại chán ghét rồi ném sang một bên . Đợi Linh ra ngoài anh mới vào tắm rồi đưa Linh đi ăn , đi lấy xe như đã nói . Khởi nói cũng biết Linh đạt được thứ mình muốn rồi thì xúc cảm sẽ lâng lâng đến thế nào . Dù thân thể mệt rã rời vì đêm trụy lạc vừa qua . Nhưng vì hạnh phúc thỏa mãn nên cũng chẳng biết mệt là gì nữa .

Đặng được anh Trọng trưởng phòng đưa giấy đề bạt lên làm nhân viên chính thức nên bận bịu không có thời gian thở . Phần vì phần công việc được giao . Phần vì bị trưởng phòng bắt bẻ giám sát từ chuyện nhỏ cho tới chuyện lớn . Vậy mà đến lúc chiều gần đến giờ tan ca , trong khi mọi thành viên khác đang cố gắng chạy nước rút thì Đặng đã đóng máy dọn dẹp chỗ ngồi của mình .

- Này cậu Đặng , cậu đừng nói là cậu xong hết việc rồi nhé .
- Ừ , tôi xong rồi .

Thu thấy cậu đã loay hoay sắp xếp đồ đạc nên bèn hỏi . Đặng không nhìn Thu nhưng vẫn trả lời theo phép lịch sự cần có . Định sẽ không nói gì nữa nhưng chợt nhìn thấy chỗ Khánh và Linh đều trống cậu mới để ý . Vì trước giờ cậu chẳng bao giờ quan tâm đến một ai ngoài người trong nhà . Nhưng lần này cậu quan tâm thì đúng là ngoại lệ duy nhất .

- Mà tên Khánh và bà chị Linh này hôm nay không đi làm hết à ? Sáng giờ không để ý .
 - Trời ơi cái cậu này , đồng nghiệp chung phòng lại ngồi gần cậu như vậy mà không biết họ nghỉ à . Hai người họ chắc đêm qua say quá nên hôm nay đi làm hết nổi rồi .
- Đặng nghe hai người họ đi cùng nhau thì thoáng chốc chau mày hỏi tiếp .

- Họ hẹn hò nhau sao ?
- Cái này chắc là vậy rồi chứ ai lại đi đôi cùng nhau rồi còn nghỉ cùng nhau . Ờ nhưng mà

cậu đừng nói lung tung nhé . Mới sáng tôi nghe đâu anh Khánh có vợ rồi . Mà vợ anh ấy còn làm trong công ty nữa . Cũng không biết thật hư ra sao nhưng mà .. ề cậu đi đâu vậy , còn hai phút nữa mới hết giờ làm việc mà .

Thu chưa nói xong thì Đăng đã vội đứng lên đi ra ngoài rồi . Thu có gọi nhưng cậu không trả lời khiến cô phải lẩm bẩm nhưng vẻ hững hờ lắm .

- Người gì đâu mà lạnh lùng quá vậy . Nhưng không sao , tại cậu đẹp trai nên chị bỏ qua cho cậu đấy .

Liên ở bên cạnh nghe Thu cảm thán như thế thì mỉm cười nói vào .

- Này Thu đừng nói là để cậu ta lọt vào mắt xanh rồi đấy nhé . Nghe đâu cậu ta mới 22 tuổi thôi , Thu 26 tuổi rồi đấy .

- Thì có sao đâu , bây giờ là thời đại gì rồi mà Liên còn lo chuyện lái máy bay . Nam nữ yêu nhau hơn tuổi nhau cả chục năm là chuyện thường tình rồi . Huống hồ Liên không thấy cậu Đăng đẹp trai thế nào hả . Thu cũng còn trẻ đẹp mà , có lớn hơn cậu ta tí xíu cũng đâu có sao .

- Ừ cũng đúng , cậu Đăng đúng kiểu soái ca siêu lạnh lùng mà Liên thường xem trên phim đó . Thu nói tới lại làm Liên muốn chiếm lấy cậu ta ngay rồi này .

- Ề ề , cậu Đăng là Thu để mắt tới trước đấy nhé . Liên đừng có mà lén phén vào mắt công lại mất tình chị em nha .

Liên nhìn Thu liếc yêu rồi trề môi .

- Trời , chưa gì là đã như vậy rồi . Thôi Liên không thèm đâu , cậu ta để lại cho Thu đó . Liên nghĩa anh trưởng phòng sướng hơn .

- Mặc kệ Liên muốn nghĩa ai thì nghĩa . Riêng Thu thì một mình Đăng là được rồi .

- Thôi biết rồi, giờ đi về nè . Chuyện nghĩa trai thì mai nói tiếp nha .

Không biết thế nào mà Đăng lại nôn nao muốn xuống gặp Vân My . Chuyện vốn không liên quan gì đến mình mà lòng cậu cứ muốn xen vào . Ba cậu hay chửi cậu là đưa con ăn cơm nhà mà đi lo chuyện hàng xóm thật chó có sai mà .

Cậu xuống đến sảnh thì thấy Vân My còn đang ngồi thờ thẩn ở đó như không có ý định đi về . Cậu đến gần mà cô cũng không nhìn thấy . Bất đắc dĩ cậu mới gõ tay cốc cốc lên quầy rồi nhìn cô . Đến vậy cô mới nhận ra có người rồi đứng lên .

- Sao lại là cậu ?

- Là tôi thì sao ? Chị không định về à ?

- Kệ tôi , cậu hỏi làm gì ? Không lo đi về đi còn nhiều chuyện nữa .

- Tôi định đi về nhưng mà chợt nghĩ chị hôm nay chắc không có ai đưa về nên mới có ý tốt tới hỏi chị cần tôi làm xe ôm không ?

Vân My nghe vậy thì thấy lạ nên hỏi lại .

- Sao cậu nói vậy ?

Đăng vẫn chưa nói với cô mình làm ở bộ phận nào nên sẵn dịp này cậu nói luôn . Hai tay cậu thu về nhét túi rồi nhướng người nói .

- Thì tôi là nhân viên phòng kinh doanh , hôm nay chồng chị không đến làm nên tôi mới xuống bắt mối chạy xe ôm đây nè .

- Hóa ra cậu cũng là nhân viên phòng kinh doanh .
 - Nhân viên phòng đó thì sao ? Không tốt sao ?
 - Tôi không có ý đó , ý tôi là cậu chắc cũng biết những chuyện mà mọi người trên phòng đó đồn đại rồi phải không ? Chắc cậu đang muốn cười nhạo tôi chứ gì ?

- Cười nhạo chuyện gì ? Tôi có biết có nghe gì đâu , tôi chỉ muốn hỏi chị có về không thôi . Chị không về là tôi về trước đó .

- Ai mà muốn đưa em tôi về vậy ?

Tiếng chị Ngân từ xa vọng tới . Nãy giờ chị đi vệ sinh bây giờ mới ra . Thấy Đăng đang đứng ở quầy ve vãn Vân My chị liền lên tiếng . Chị Ngân bước vào quầy rồi huýt vai hỏi nhỏ vào tai My.

- Ai vậy My, đẹp trai quá vậy sao chị không biết ?

- Là đồng nghiệp của anh Khánh đó chị . Chắc cũng mới vô làm thôi . Tại mấy lúc em đi liên hoan với anh Khánh em không gặp cậu ta .

- Thì ra vậy , mà cậu ta đẹp trai quá . Phong cách này là trai hư nha . Mà trai hư là gu chị mà ời .

Cốc cốc .

- Hai chị nói xong chưa vậy ? Chị My, chị không về vậy tôi đi trước nha .

Lần này My không trả lời Đăng mà chị Ngân hăm hờ đáp ngay .

- My nó có chồng rồi , chồng nó không cho nó đi với trai lạ đâu . Hay cậu chờ chị đi , chị đang cần người chở về giúp đây nè .

- Xin lỗi chị nhưng xe em hư rồi . Em về sửa xe trước đây .

- Ê nè cậu thái độ vậy là sao hả ? Có ngon thì đứng lại đó cho tôi .

Ngang nhiên bị Đăng khước từ khiến chị Ngân nổi giận quát lớn . My thì thấy mệt trong người nên kéo tay chị Ngân rồi nói .

- Thôi bỏ đi chị , bữa nay mới lãnh lương xong em muốn đi khám thai . Hôm bữa giờ em chỉ mới thử que thôi nên cũng không biết em bé bao nhiêu tuần tuổi rồi .

- Mà ầy định đi một mình à , thôi để chị đi với ầy .

- Thôi em đi một mình được rồi . Chị về trước đi . Mớ lãnh lương nên em chơi sang đón taxi đi cho khỏe chị khỏi phải lo nha .

- Ừ , thiệt cái thằng Khánh khốn nạn đó mà để chị gặp được là chị xé nó ra thành tám miếng chị mới hả dạ .

Vân My mặc cho chị phát tiết rồi chửi rửa anh cô cũng không còn lên tiếng . Cô cảm thấy mệt , trong lòng cô đang hỗn độn nhiều chiều suy nghĩ trái ngược nhau . Một nửa muốn mình thẳng thắn đối diện anh nói hết một lần cho rõ . Nếu anh quyết định không còn cùng nhau đi tiếp được nữa thì cô cũng chiều theo ý anh mà buông tay . Cô thà để đứa trẻ không có cha chứ cũng không muốn nó có cha nhưng lại là một người cha tồi . Nhưng mặc khác cô lại sợ , cô sợ nói ra rồi cô sẽ không chấp nhận được nỗi sự thật rằng anh đã phản bội mẹ con

cô , rằng anh đã muốn rẽ ngang con đường mà anh đã từng vẽ nên đủ loại sắc màu . Không , sao cô có thể mâu thuẫn như thế được chứ . Sao lại nhu nhược đến nỗi dù biết rõ anh đã thật sự phản bội mình mà cô lại không có can đảm để rũ bỏ mối quan hệ này . Suy cho cùng thì cô cũng là phụ nữ , là loại chân yếu tay mềm lòng dạ cũng mỏng manh cần được che chở . Và hơn hết phụ nữ không muốn dễ dàng đánh mất đi thứ đã thuộc về mình . Cho dù thứ đó có thối tha đến thế nào thì họ cũng muốn viện một lí do nào đó khiến bản thân buộc phải mở lòng vị tha cho kẻ phản bội .

Vào phodng khám sản gần công ty , Vân My được xét nghiệm rồi siêu âm hết tất cả các bước cần thiết . Đến khi cầm được phiếu siêu âm chuẩn đoán đi ra ngoài cô mới sững người rơi nước mắt khi nhớ đến lời bác sĩ vừa nói .

" Thai được 4 tuần tuổi nhưng tổ thai đậu ngoài tử cung . Có lẽ vì thai còn quá nhỏ nên cô không cảm thấy đau bụng bất thường như những trường hợp khác . Đối với thai ngoài tử cung thì tôi rất tiếc khi phải nói với cô rằng cô phải kết thúc thai kì ngay khi nó chưa phát triển lớn hơn ."

" Không có cách nào để giữ lại sao bác sĩ ?"

" Trên thế giới rất hiếm có thai kì ngoài tử cung nào có thể giữ lại được . Lời khuyên duy nhất tôi muốn nói với cô là kết thúc thai kì ngay tại đây . Hoặc cô có thể về và đưa người nhà đến đây để tôi có thể trao đổi với họ ."

"Dạ vậ tôi về trước , khi nào suy nghĩ kĩ hơn tôi sẽ đến đây tìm ông ."

" Được nhưng tôi hy vọng cô sẽ sớm quay lại đây nếu cô vẫn còn muốn tiếp tục mang thai trong tương lai ."

Vân My như tuyền vọng vào mọi thứ , chẳng lẽ đây đều là điểm báo gì sao . Cô không tin vào nó , càng không dám tin vào nó . Tìm vội một cái ghế rồi gọi cho anh thêm vài lần nữa hay vọng sẽ nghe được giọng anh và nói anh nghe nỗi hoang mang của mình hiện tại . Nhưng rồi đổi lại sự mong chờ của cô là một lượt dài giọng nói được cài sẵn của tổng đài viên . Chiếc điện thoại trên tay phút chốc bị buông thõng . Vân My gạt ngang nước mắt rồi bắt xe đi về nhà .

Tối đến , Đăng đang ngồi trong bar cùng bia bọt sập sình thì thằng Thắng ngồi kế bên húych vai cậu một cái .

- Đăng , mày làm gì ngồi buồn hiu trầm tư vậy . Đang yêu phải không nói cho tui tao mừng với .

- Mày đừng có nói bậy .

- Chứ không thì sao mày ngồi ở đây mà như người mất hồn vậy . Này , có chuyện gì mau nói tao nghe , tao chia sẻ với mày .

Đăng nhìn ly rượu đầy mùi đăng chât trên bàn rồi lại một tay ngẩng mặt uống cạn . Thắng

thấy hôm nay Đăng đúng thật rất lạ nên bèn gạt cái ly trên tay cậu rồi hỏi tiếp .

- Sao , tao đang hỏi mày là có chuyện gì mà . Uống cũng uống đủ rồi , mày nói tao nghe coi tao sốt ruột quá rồi .

- Thắng mày nghĩ coi là một thằng đàn ông đã có vợ mà lại không hề từ chối một cô gái khác ve vãn với mình . Thậm chí còn cùng cô ta sa đọa thì nghĩa là gì ?

- Cái thằng này , sao hôm nay nói chuyện gì mà lạ vậy ? Tao đã có vợ đâu mà mày hỏi tao mấy chuyện đó . Sao vậy , sao đột nhiên lại hỏi vậy .

- Tao chỉ đang nghĩ vu vơ thôi . Cũng không có gì nghiêm trọng .

Biết tính Đăng không muốn lập lại bất cứ chuyện gì lần thứ hai nên cũng không tiện hỏi tiếp . Thắng cùng nâng ly rượu đã rót sẵn ra đó rồi nói .

- Thôi , hôm nay đang vui , mày cũng đừng nghĩ mấy chuyện đâu đâu nữa . Nào , uống cạn ly này rồi ra ngoài đó chơi .

Keng .

Thắng cùng vào ly rượu của Đăng rồi tự mình uống cạn . Đăng thì lần này không có nhã hứng uống . Cậu mân mê ly rượu đó trong tay rồi nói .

- Tao nghĩ ra rồi , đó là bản chất hedn kém của kẻ tồi . Những kẻ như vậy sẽ không xứng đáng có được hạnh phúc .

- Mày đang nói chuyện gì vậy Đăng ? Sao tự nhiên mày lạ vậy , đừng làm tao sợ nha .

- Thôi tụi bây ở lại chơi tiếp đi , tao có việc rồi về trước đây .

- Ê này Đăng , mày về thiệt hả ?

Đăng đi thẳng ra ngoài với vẻ mặt không thể nào lạnh hơn . Thật ra từ khi thấy Khánh và Linh cứ quẩn quýt bên nhau cậu đã cảm thấy có chuyện gì đó không ổn rồi . Đến khi biết Khánh là chồng của Vân My cậu lại càng thấy không ổn hơn nữa . Vân My , một cô gái hiền lành nhỏ nhắn như vậy . Cô ấy không đáng để bị một kẻ tồi chà đạp . Nhưng cậu có thể làm gì đây , cảm giác này là gì đây ? Cậu đang để tâm đến Vân My sao ? Không , đây có lẽ là một điển hình cho câu gặp chuyện bất bình ra tay tương trợ mà thôi . Đứng ngoài cửa quán bar đang ồn ào náo nhiệt . Đăng miên man suy nghĩ về sự thay đổi kì lạ của bản thân rồi tự gạt ngang rồi khỏi . Lần này cậu không đi con xe số cà tàng lúc sáng . Mà thay vào đó là một chiếc C200 Exclusive đặc đỏ .